

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Reus Diumenge 2 d' Abril de 1899

Num. 3.359

Any XIV

PUNTS DE SUSCRIPCIO

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
No's retornan los originals encara que no's publiquin.

Administració y Redacció

PLASSADE LA CONSTITUCIO (PORKOS)

PREUS DE SUSCRIPCIO

Reus un mes. Ptas. 3.50
a províncies trimestre. 3.50
Extranjero Ultramar. 3.50
Anuncis, a preus convencionals.

Farmacia Serra 12 ANYS

XAROP SERRA

Oberta tota la nit

La mona de Pasqua

Quan vint anys enrera van ferme aguantar—que ab prou feynas podia—l' angelical coset de la Pauleta en la pica baptismal de Santa Maria poch podia jo pensarmen que arribés aquesta diada d'enguany, tant desitjada per la Pauleta, com temuda per mi. Es un clàssic digne d'escriuren una història.

Jo allavors del bateig tenia vuit anys. Era un nen rosadet com una sortida de sof en primavera, pulit y massat com un encinyo y ja anava a estudiar passaba pel «Narro» per meus senyars. El dia de Pasqua ab la Pauleta, era una «ma de morter», dominical de diviny i dies avans); ab infantil alegria vaig pujar al costat junt amb la llarga curruada de parents y amics. Ensinestrat pe'ls meus pares que al cel sian, vaig oficiar de padri veritable y següent les seves instruccions, vaig vessar tot en honor de ma fillola y el seu record, com si arrancava m'hi trovés, aquella magnifica profusió de flums, aquello xim-xim de la gentada entorn meu, la reposada ven del sacerdot oficial y aquella frangesada de la escolans que sent de la meva mateixa edat, i m'asseguren democraticament les pesses de dos, que l'pare m' havia posat a la butxaca. Del predicat del capellà, vaig treurem en net dues coses; que entre ma fillola y jo quedava establet un lo per vindre un parentiu en virtud del qual jo tenia de seguir els pares, si aquests finaven, y que a conseqüencia del mateix parentiu estava impossibilitat de contreure matrimoni ab la Pauleta.

Després les comates de la parentela, m'feren avisar que ademés de ls devers avans mencionats hi entrava l' de la «mona de Pasqua».

Y estrenyent ab carinyo infantil, aquella «ma de morter» aquella Pauleta que avui es tota una real mossa vaig proposarme mentalment no faltar mai a cap dels meus devers.

Fins que ella tingué catorze anys y jo vint y dos, no va faltarli mai la «mona de Pasqua», la més bufona de les «mones» que's veyan pels aparadors barcelonins sempre ab la puja d'ous corresponents als anys de ma fillola que segons s'anava fent acredora a mes parells, s'anava fent també mes maca y mes arrogants.

Pero a la edat de catorze anys, ja nostres familiars respectives havíen sofert cambis radicalissims. Falta-

van el meu pare y la mare d'ella en la llar respectiva y veíns com eram la meva mare intervenia a casa de ma fillola, per tots los assumptos domèstics que exigeien consells de dona experimentada. En canvi, la meva mare, quan li calia arredosse ab un «home» el qual li fés costat, mi enviaba a cercar el pare de la

Pauleta. Així, abduas familiars anavam vivint l'una al costat de l'altra, protegintnos mutuament y fent de dillids d'unió, al parentiu moral, contret ab ma fillola en

la pica de Santa Maria y refermar cada any ab la girona correspondent.

Més, aquell any, la «mona» fou d'altra naturalesa.

El pare de la Pauleta signé portat a casa pe'ls seus companys de treball, de resultas d'una cayguda de la bastida. Això s'esqueya per la vigília del dimenge de Rams y l'dimars següent l'infeliz paleta era dut al cementiri pe'ls mateixos companys que l'portaren a casa.

La neya quedé sola y desesperada, y jo recordant les paraules del sacerdot, allavors del bateig que ma

Administració y Redacció

PLASSADE LA CONSTITUCIO (PORKOS)

PREUS DE SUSCRIPCIO

Reus un mes. Ptas. 3.50

a províncies trimestre. 3.50

Extranjero Ultramar. 3.50

Anuncis, a preus convencionals.

La que paga més contribució de la pro-

MOS vincia.

MOBLES V. BALVANERA

80 sitges

casat tu... pero amb un altre asent. Fesho fil meu, fesho! Ho ferás?

— Si mare... ho faré!

En efecte: la mare va deixarnos aquesta hivern darrer encara no fa tres mesos. Des de allà vore, hem vestit dol tots dos; hem viscut com germans.

La lluya que ha sostingut menys ha estat titànica, més lo deber ha vensut. Ha anat estudiant una per una mas ilusions y morint de desconsol y d'angunis, he anat estudiant el cor de ma fillola a superfi compte d' altre.

Poch m'ha anat que es afanyia, que parlava sola; que no trascava ses ditzes de mollegeresa d'avans y que m' fugia la mirada... Poch m'ha costat entreveure entre l'hombra del costat que estava sentada, la silueta d'altre un riu xinapagat de finestra a carrer.

Urpejantme l'pit y m'assegutme l'allavi, he fet de polisson; he seguit, he indagat, no he confrontat amb el minyó, botolicat per cert: horrà y trevallador. A n'cella res li he preguntat... però oblidat de Pascua, a les tres, quan tranquila campaneta dels pis y entrí l'egalànd endiumenjat y celles s'engolí de sorpresa, tindrà valor heróig valor per diri.

— Paleta, tens vint anys y no s'ha faltat mai la «mona de Pasqua». Prende la que s'ha dit... y que Deu vos fassi ben felissos.

Y no diré jo m'ajó del que per d'altres de la «mona» podria afegir-hi l'cor del padri, si del padri que s'queda sense cor.

MARTÍ ESCORIÀ FORTUNY.

Així, honora confirmant
que passaré tota nit d'abril

Un balcó negre

Al amich i scriptor
En Pere Cavallé.

Jeain L. «son» tel s' eq. ai

Nit emtusnob v

Un carrer stret, una casa alta, un balcó grand, una persiana stesa, un llum se deix veure per entre les baixals de la persiana... Una noia ha tirat la persiana cap dalt i la persiana ha xiscat i la noia ha sguardat cap baix, destacand-se sa tossa fosca en mig del quadre de llum que l'balcó fa... Mig finestro tancat com en les cases que hi hagi un mer... la noia fuig... s'ha tirat una cortina i l'llum s'ha enfosquit... la lampara sembla que stigu en l'aire... metà l'efecte d'un crani... Un ombra mòra en misteri, lo balcós tanca, foscor completa, balcó negre, (la balda ha grinyolat).

...

Trenc d'auba

Jo havia passat tota la nit trevalland; feia xafogor i tenia el balcó obert, les persianes tirades. Vaig gusitar pels llisters i al devant meu vegí obrir-se el balcó d'en front, a poc a poc, vegí qu'una m'igorica agafava el portaló i una noia verament bella apparegut al brançal treient un peu amb una xinela com una sabina de Durand guaita al carrer, stava desert, la claror era verdanca, i la pineta verdosament tota... llevors que l'aire del llit, s'endondà tirant sos bracons, arrodonits i pretiosos com si fos ella qui 'ls hagués pres a la Venus de Milo.

A la torre del balcó posava una rivelleta d'una bellota blanca i després de provar-la amb els dits, i després agus, hi posà un peu, després l' altre i 's va acomodar com a sols caues abans amigues i als stes

Quiniesciba la Pauleta allavorada la dimarts Anyets quan jo tenia la llarga després de vint anys; al mirava la meva mare y veia nom esp jocós en lled de oport, garbosa, ab dos ulls com dos fanals y ab dues galtes com dues pomes camosinas. Com anava a jocar aquells temps en que m'deya l'epadrinet i el llençeta de cinquants y ja, xiotes de trenta i omplia les galtes de petons y l'abrazava fraternalment dient: —Filole meva! — Filole meva!

Abraçadas y petons Ara eran fruya prohibida per mi, tot y exercint lo paper de padri a tota conciència. Mes aquella dona ja no era la meva fillola... Era quelcom mestit... Y era quelcom més, lo que per mi passava!

Sense sapiguer perque, jo tenia grabada-sa imatje en mon pensament a totes horas. Plegant del taller, corria a casa, abraçava a la mare, qual salut anava de baixa feya algú temps. Després mi assentava al costat de la Pauleta y mentres ella apressada per la feya feya trescar l'agulla, m'estava jo horas senceres contemplàndola o conversant ab ella o llegintli coses que anavan al cor. Y quant plegava a mitja nit li estrenyia la llana, li deya «bona nit Pauleta» que ella contava ya ab tan bona nit padri y ns anavam a tancar cascú en sa cambra...

Padri!... Veus aquí la paraula que m'robava tan desees de dormir en aquelles nits de insomni... Padri... Per què havia d'esar jo padri d'aquella noya poch més o menos jove que jo? Per què per serli padri, no podia aspirar a un nom més dol, ni a què m'tractés de tu, aquell ser que constitueia mon primer y únic amor?

Ma mare endevinava (per això son les mares) tot aquell procés de fondo tristesa que s'havia apoderat de mi, devant d'un amor sense esperança. Y una nit, entre l'paréntesis d'un ofech al altre, me digné san-glotjar:

Tot ho sé, Pepet del meu cor!... Tot ho sé! Mes no faltis a la llei de Deu. La Pauleta l'as fillola y no pot ser teva. Si jo falló (que poch tardare a fallar) feli de pare... Es lo que 'l perico... Casals be y després

plena de brumers, sortint d' una conxa... la seva camisa blanca feia ressaltar lo color de sos pits xamosos, com dues roses posades en gerro blanc, i després d' aixugarse tota, se posà unes midjes negres d' un negre intens... i amb un voluptuós moment s' abotonà 'ls gafets de son cosset vermellós com sang... i posades les faldilles, pentinà sa cabellera sbandida i rossa, cabells res i fi, si que semblava que l' aire havia de fer volar.

Vaig sentir un cant, enrogallat, trist i llarg d' un gall llonyà, i un altre que l' responia, i un altre i ella, sortí del balcó, i abalancant-se se tirà de dalt-baix de l' alçada d' un terç pis; la vegí un moment en l'aire fend anar els braços com dues ales i 'ls cabells volaven... la terra la xucà depressa i vaig sentir un cop sec demunt de l' empedrat; lo balcó restà obert de bat a bat, seu quarto vuyd, els galls continuaven cantant i l' jorn se despertà.

MICHAEL V. BALANYÀ.

Madrit 98.

«Recorts de ma infantesa»A ma estimada dida,
Josephine Muntané.

Jó se be que era dolent, que feya moltes raresas, y que per tenirme content me feya deu mil promeses. Que tot quan veia volia fins que la cosa tenia ó sinó i vinga plorar! fins que la «Briuixa» venia era alló de no acabar. Si una cosa se m' negaba ó mon desitj no s' cumplia, on era que de ràbia, allavors plorava fins que la cosa tenia. O sinó, alegut à terra i desplaçat los deya mil disbarats; y a tots declarava guerra y quan no, trancava 'ls plats. — Mira que la «Briuixa» vèl vosté déya fentme pò; i l' amantme manso com hé m' amagava en un recó. Quan me veia assosegat diu que ja farà bondat... i vèsten à la xemeneya! Diu que no plorará més... que ja serà bon minyo... y jurant cumplir l' promés sortia d' aquell recó.

Aixis, donchs, continuament vaig passar los millors dies are plorant ó content entre festas y alegrías.

Al ser ja cap la vesprada i Apa, à fer «nona», Lluïset!

y donantme una abrassada

m' enfila al meu llit.

Mentre vosté m' despullava

me feya dir la Oració;

prò com la sont m' atrapava

ja may l' acabaya jo.

Digas — «Jesus y María...»

lo Sant Angel Gabriel...

sigan tots ma companyía

en la terra y en lo Cel.

Sigan tots lo meu puntal

per are y eternament—

y després... per la senyal...

y seculorum. Ament.

LLUIS MATAS Y CARRÉ.

Juny del 99.

La cambra de 'n Michel

Pensant si l' trobaré ó no l' trobaré, vaig trucá

la porta de la casa de dispesas ahont fa estada mon

amic Michel quan ve a Madrit, desitjós d' enternar-

sen sempre.

— Ave cida en casa el señorito. — Me digué la dispe-

sera, alta y esprimatxada, sense color a les galtes, ab

ulls llagrimosos, malaltissos, per quin motiu mira a tothom de fit a fit y apar que estiguí plorant.

Complimentèrament continuà dientme la dispesa, si volia esperar lo meu amich. La dich que m' plau, y m' portà à la cambra de 'n Michel.

Després d' haver escoltat (ab los ulls) *La Veu de Catalunya* que no te veu sino per nosaltres, cansat de comptar lo temps que anava passant deixant per rastre l' aburriment, assegut en una cadira possada entre mitj d' una taula y aquell bagul de 'n Michel, que tant ha rodat per lo mon, vaig començar per vía de distracció a especionar lo que m' voltava. Devant meu hi havia un balcó ab vidres enboyrats per cortinetas blanques deixant entreveuler com reflecte d' aquell balcó, un altre més petit de la casa d' enfront. Y reflectat veritablement en un mirall penjat à la paret, se veia semblant un quadro, un sofà blavós ab rams de flors vermelles, y rublert de llibres y diaris, veyà un llit parat de blanch, y en la paret la estampa d' una verge en actitud d' oració: las mans closas, los dits entrellassats y tant malament sentida, que feya la ilusió d' enllot de plegar las mans misticament, lo fes per trencar una nou, y l' gesto que volia ser de sufriment, signifiques l' esforç per conseguir trencar-la. Tot lo reflectit, per efecte de la inclinació ab que estava penjat lo mirall, apareixia talment com si anés a caurer, com se veu lo que hi ha en los camarrots dels barcos al fer vía per dolenta mar. A cada banda del mirall, un cuadret ab fotografia esgroguida, reproduïnt una dona jove y un soldat guarnit son pit de creus, creus que no relluian tant com los ulls d' aquella dona companyona de paret, y qui sap si de quelcom més, puig m' eran desconeguts.

A forsa de mirar aquells mobles y objectes, me creya coneixels de temps, coneixels ja com les de casa meva...

La cambra anava omplintse de foscor feia la ilusió d' engrandís.

Agafant la pala, vaig fer una ferida en la cendra del braser, y relluix més lo corte que l' soch y de pressa anà apagantse com si fos sanch xuelada per la cendra, y novament prengué lo braser la semblança d' una urna funerària. Endermiscat per le llum de cap-al-tar comprenquis encare millor los escrits de 'n Michel, me seu càrrec d' aquelles vaguedats que descriu, y fins realment sentí veura l'enva tosir y gemegar la jove vehipa que n' sa darrera nit de vida, l' inspirà lo *Pas d' hac-sia mond al Altre*, publicat no fa gayre temps en aquest diari.

Aburrit d' esperar en devadès, surti de la cambra, sentí més clarament que al pis la música d' aquell ball de Societat que mon amich esmenta al començar lo *Pas d' hac-sia mond al Altre*, que l' trobo admirablement fet.

Y aquesta mateixa música vulgar, de compassos repetits y amanerats, fou entres nits, lo feble acompanyament de nostres conversas al entorn d' aquell braser, pié de cendra, fent pensar en el no res, encomanant més fredor de mort que calor de vida, y fentnos recordar una urna contenint mortals despullas.

Y HORTENSI GUÉL.

Madrid, Mars 1899.

CRÓNICA**Observacions Meteorològicas
del dia 1 d' Abril de 1899**

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'obser- vació	Baròmetre aneroide	Grau d'humi- itat	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Observ. particu- lar
9 m.	758	82	'	6'2	Ras	
3 t.	757	80				

Horas d'obser- vació	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS
	Máxima	Minim.	Ter. tip.	direcci.	classe
9 m.	Sol. . 32	9	14	S.	Cumul. 0'3
3 t.	Sombra 23		18	S.	0'3

Sessió del Ajuntament

Baix la presidència del M. I. Sr. Alcalde D. Joseph Maria Borrás y Sardà y ab assistència dels regidors Srs. Font de Rubinat, Abelló, Massó, Casagualda, Sardà, Bartoli, Vergés, Güell, Alimbau, Mss, Quer, Mayner, Jordana, Vallvé, Briansó y Jové, tingue lloc Dissendres-Sant la de segona convocatoria, la qual començà a les set y deu minuts de la vuitlla.

Se llegí y quedà aprovada l' acta de l' anterior.

La Corporació Municipal quedà enterada que fet l'

estreita de les disposicions insertades en los B. O. de la província de la darrera setmana, no n' contenien cap d' interès pera la mateixa.

Lo señor Alcalde posó en coneixement del Consistori que com es costum, los señores regidores que de Sant Pere, designaren pera que portés l' estandart del Sant Hospital en la professió del Combregar General, al actual president de la Diputació provincial don Ferrán de Querol, de qui digué que era una bella persona que tenia gran carinyo á nostra ciutat ahont hi té fincas y que era mereixedora de la distinció de que fou objeció.

Acte seguit manifestà que s' trasladà a Tarragona a participar al Sr. de Querol la nova de la seva designació per portar l' estandart, y que aquest acceptà.

L' Ajuntament ne quedà enterat.

Seguidament se llegiren los dictamens y vot particular de la majoria de la secció de Foment y de son president D. Pau Font de Rubinat referents al nombrament del Enginyer industrial municipal.

Lo Sr. Casagualda proposà que avans de posar-se en votació lo vot particular y l' dictamen, se suspengués la sessió per cinqu minuts á fi de veure si 'ls señores regidores se posavan d' acord, al objecte de que lo pretendient que sortí agracié ho fos per unanimitat, pera que s' pogués presentar ab més prestigi devant del poble.

Lo Sr. Quer s' adherí a lo proposat pel Sr. Casagualda alegint que s' podia suspendre la sessió ja que cap señor regidor s' hi oposaria.

Lo Sr. Alcalde declarà per cinqu minuts suspesa la sessió.

Passats aquests cinqu minuts, ben grases, durant quin interval de temps en lo saló de sessions los regidores señors Piqué y Palau se reunidà la sessió, manifestant lo Sr. Alcalde-President que s' donaven per retirats dictamen y vot particular, y que l' Consistori nombrava per unanimitat Enginyer industrial municipal al Sr. Pagés.

Se llegí un altre dictamen que no recordém ó que feya referència, y acabà'l despeig ordinari.

Le señor Nougués feu us de la paraula per recordar à la Alcaldía un assumpte vell, sobre'l qual no pregà que no dignissim res, alegantse que en la tribuna de la premsa no hi hagués mes que un representant, nosaltres, donchs que no convé que s' assagi públic. Quedà complaçut.

Lo señor Quer demandà autorització per ordenar la reparació dels cayrons de la habitació del Escarollar de la Presó y comprar quatre ó sis cadiras.

Y no havent-hi res més per tractar, lo señor Alcalde declarà sixedada la sessió. Era un quart de nou de la nit.

Les professors propias del Divendres-Sant, a excepció de la del «Sant enterro» que s' havia acordat no ferne, se verificaren sense l' més petit contratemps, apesar de que foren presenciades per tots los mestres veïns y per gran número de forasters.

Ahir tinguerem lo gust de camviar una estreta de mà ab nostre antich col·laborador, ferm catalanista y distingit escriptor Rvt. D. Norbert Font y Seguer, qui per a estendre à negocis particulars ha vingut à fer una estada de dos dies en nostra ciutat.

De cor sentim que les seves ocupacions no li permeten fer més llarga estada en nostra ciutat, y esperem que arribi aviat l' istiu, pera quin temps se proposa fer una excursió per les muntanyes del Albíol y Almusara pera investigar lo que hi hagi d' escriptures en los seus tractats de espeleologia de que es iniciador.

No passa dia que no n' vegem alguna de fresca.

Ahir se'n va fer saber que uns documents cursats per la Alcaldía al Gobern militar, d' un fill de Reus pera poguer presentar-se a Barcelona, foren retornats perque havien d' esser cursats pel Alcalde d' un poble ahont havia residit uns dos anys.

Es à dir que ni la llicència y cedula del interessat ni la firma de nostre Alcalde devant la oficina que rebé 'ls documents, no tenian cap forsa.

Pera accedirse à lo sollicitat per aquell soldat reservista que may ha servit en actiu se necessita la firma d' una autoritat que d' ell no n' sab ultra cosa que lo que resan les documents.

Res: que l' mal d' Espanya no té remèd.

Hem rebut un ofici del comité republicà democràtic d' aquesta ciutat participantnos que dita agrupació presenta pera les proximas eleccions de Diputats a Corts à don Francisco Pi y Margall.

Lo mercat celebrat ahir en nostra ciutat se vegé concorregudíssim, veientse la piassa plena de caps de viram de les que nostres vènus provehiren disposats a celebrar la diada de Pascua.

Divendres Sant a la tarda del balcó del primer pis de la casa senyalada ab lo número 15 del Arrabal de Santa Anna caygué un bossí de llossana demunt d' un dels globos que iluminau la fachada de la botiga de lampisteria de la Sra. Vda. de Mates, fentlo a bossins quins trossos junt ab la llossana anaren a parar a la acera.

Afortunadament en aquell moment no passava ningú per la acera, cosa per cert de gran casualitat, puig tou un dels carrers més tranzitats durant tota la tarda, primer per la professió que hi passava y després per anar a la parroquia de la Purissima Sanch.

Avui a la tarda tindrà lloch lo tiro públich, de colom y gallina, que varis secis del «Centre d' aficionats a la cassa» verifiquen a Salou.

Lo preu d' anada y tornada del tramviales de 55 céntims de pesseta.

Ab motiu de la festivitat d' avui, en las societats recreatives «El Olimpo», «El Alba» y «La Palma», aquesta nit hi tindrán lloch en sos salons lluhits balls.

Avui se celebrara la inauguració oficial de la nova societat tarragonina «Centre Català», disposada a defensar la nostra santa causa.

Molt ens plau la fundació de tal centre puig demostra l' increment que nostres ideals van prenent. Això es del modo que s' comensa.

Llegim en un diari de Tarragona:

«Se'ns diu que un gós, al semblar rabios, mossejant nit a altres de sa rassa en lo carrer de la Unió y rambla de Sant Joan.

Bo fara que pera evitar desgracias s' extremessin en aquest assumptu totes las midas».

Posem aquesta notícia en coneixement del senyor Alcalde perque fora fàcil que n' toquessim les conseqüències nosaltres.

A la societat «Círculo Republicano Histórico», aquesta nit s' hi poserà en escena lo popular drama d' en Guimerá «Mar y cel».

Aquesta tarda en les platges de Salou hi haurà tiro de colom per partida doble.

Lo recaudat ahir en la Administració de Consums d' aquesta ciutat per diferents espècies, puja a pessetas 4428·49.

LO PREBÈRE

Rvt. Pare Francisco Casellas de la Verge de Misericordia

ESCOLÀPI (CALELLA)

Celebrarà solemnement sa Primera Missa, en lo Santuari de Ntra. Sra. de Misericordia d' aquesta ciutat, lo dia 3 d' Abril del corrent any, a un quart d' onze del matí.

Apadrinarán al nou Celebrant D. Joan Ferré Granell y D. Maria Rosa Minguela de Ferré, y ocupará la Catedra del Esperit Sant lo Rvt. P. Anton Vidal, del Colegi d' Interns de las Escoles Pías de Sarrià (Barcelona).

Lo Celebrant, ses Padrins, Pare y Germana, tenen la alta honra d' invitarlos a tan solemne religiós acte, anticipantlos hi las més expressivas gracies per si's dignan favorirlos ab sa assistencia.

Reus, Mars 1899.

Secció oficial

Centro de Lectura

Durant tot lo present mes, seguint la costum estableta y a petició de varis socis, serán admesos com a tals sense pagar drets d' entrada tots quants ho sollicitin dintre del plasso senyalat.

Lo que s' fa públich pera l' general coneixement.

Reus, primer d' Abril de 1899.—P. A. de la J. de G.—Lo Secretari de torn, Joan Algué.

Secció religiosa

Sant d' crux.—Pascua de Resurrecció.—Sant Francisco de Paula.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de la Purissima Sanch

Diumenge de Pascua.—A dos cuarts de deu la Reial Congregació de la Purissima Sanch celebrarà la

solemne cerimònia de la Coronació del Senyor. A les 7 de la tarda se cantarà la Corona dolorosa.

Parroquia de Sant Joan Batista. (Providencia).

Diumenge de Pascua.—Ofici solemne a dos cuarts de deu a veus ab armonium y sermó de la festivitat del dia.

Santuari de Nossa Senyora de Misericordia

Avui, diumenge de Pascua de Resurrecció, a dos cuarts de cinqu de la tarda, les devotss associades dedican a sa Excelsa Patrona un Rosari a tota orquesta y sermó a càrrec del Rvt. Pare Superior del I. C. de Maria de la Selva.

Sant de demà.—Santa Engracia.

Secció comercial

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisió a Barcelona a las 4 de la tarda del dia d'ahir.

Interior	64·95	Cubas del 86	66·56
Orenses		Cubas del 90	57·56
S. Juan		Aduanas	94·
Noris	44·30	Ob. 5 0 0 Almena	85·
Fransas	45·05	Id. 3 0 0 Fransa	44·
Filipinas	76·50		

PARIS

Exterior	60·50	Norts	GIROS
Paris	19·75	Londres	30·25

Se reben órdes pera operacions de Bolsa. Compra y venta al contat de tota classe de valors cotisables en Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedes d' or de tots los països.

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26.—REUS

Última hora de la Bolsa de Barcelona a las 4 de la tarda d'ahir:

Interior	64·87	Aduanas	94·
Exterior		Norts	44·20
Amortisable		Fransas	45·
Cubas 1896	66·50	Filipinas	11·80
Cubas 1890	57·62	Obs. 6 0 0 Fransa	85·75
Exterior Paris	60·25	Id. 3 0 0	44·

IGIROS ROTOM

Paris	19·75	Londres	30·25
-------	-------	---------	-------

Anuncis particulars

LA ELECTRO REUSENSE

Proporcionantse al públich lo servey del alumbrat elèctric conforme als més coneguts avansos de la

ciència y en las condicions més ventajoses, la «Electro Reusense» se complau en consignar que les instalacions pera l' alumbrat particular, s' han fet y continuaran fent, baix les condicions iguals a les que estableixi una altra empresa qualsevol que serveixi al públich fuit elèctrich.

Los encàrrechs se serveixen per lo torn escriptulós en que s' reben en la fàbrica.

Carrer de Sant Celestino, números 5 y 7

Horas de despaig: De nou del matí a una de la tarda y de tres a vuit de la nit.

Per la Electro Reusense

Lo Director.

ESCORIAS THOMAS

Vègis l' anuncii de la quarta plana. Digrise a casa Gambús, carrer de Villa Bou 12.

OBRA NOVA

Fills ilustres de Reus

Francisco Gras y Elias

3 pessetas exemplar.—Se ven en aquesta impremta.

TELEGRAMAS

Madrid 1.

S' ha rebut un telegrama del Cassino Espanyol de Manila comunicant que una comissió d' espanyols, d' acord ab los yanquis, marxa pera gestionar prop de Aguinaldo la llibertat dels presoners.

Això indica que l' general Ottis ha autorisat a dita comissió pera traçpassar sus avançades fins arribar a las files enemigues.

Lo telegrama en questió dona grans esperances d' èxit.

Afegeix que arribaren a Manila completament lliures varis presos que estaven en poder d' Aguinaldo.

Aquestes notícies han satisfet el Gobern.

—Ha fondejat en lo Ferrol lo creuer «Conde de Venadito».

En lo «Meteoro» embarcerà la tripulació del «Río de la Plata» sortint aquell en breu pera l' Havre.

Imp. de C. Ferrando.—Plaça de la Constitució.

GASA PORTA

PERA ADOB

Galanas

1

NO COMPREU CORBATAS

sens coneixer l' immens assurtit que acaba de rebre

500 DIBUIXOS PTAS. 1·25

Formas pera l' istiu desde 60 céntims

VELS.-CEFIROS.-MANTONS

A.D. OTTO MEDEM.-VALÈNCIA

Publicacions regionalistes que s'roben en aquesta Redacció.

Caramelos Pectorals

Metje Salas

Medicadores de la hipersecreció de la membrana mucosa aèrea, disminueixen y fluidifiquen la viscositat del moco bronquial, facilitan la espectoració, treuen la Tos y aumentan la respiració pulmonar.

Preparació molt efica per combatre la Tos del Dengue, Bronquitis aguda y crònica, Astma, Enfisema pulmonar, Catarros crònich, sech y espasmòdich Coqueluche, Tos del sarampió y ferina y finalment totas las afeccions de les vías respiratori. Se componen d' estimulants vegetals, sense que en sa preparació s' emplegin narcòtichs ni medicaments perilsos, per lo que poden ser presos sens cap temor y en qualsevol cantitat, lo mateix per los noyets que per las personas màjors.

Son ben salut, fa són presos fins ab avídes per los noys a quins es tan difícil fer-les-hi prendre medicaments.

A cada capsula acompaña un prospecte.

Dipòsits en totas las províncies

Farmacia de don A. SERRA
Arrabal Santa Anna, núm. 80 - REUS.

Demànis en totas las Farmacis de la província.

Preu de la capsula 6 rals

ASCENSORES-SIVILLA
Hidràulicos y Elèctricos

MONTA-GARGAS Y MONTA-PLATOS

APARATOS

ELEVADORES

TODOS

SISTEMAS

HUNAR Y GUITART
S. en C.

INGENIEROS Y ARQUITECTOS

LIBERTAD, 1, MADRID

La casa construye y tiene funcionando aparatos elevadores de todos los sistemas conocidos, como son los de equilibrio superior, equilibrio inferior, hidrostáticos, funiculars, de compensador, elèctrico, hidroelèctrico, mecànics, a bras, etc., que se describen en el CATALOGO GENERAL DE CASA.

Se facilitan Catàlegs y Presupuestos

1897

PERA ADOB DE TOTAS LAS CULLITAS Y CULTIUS

INDISPENSABLE Y DE EXCELENTS RENDIMENTS

LO COMBINAT EMPLEO DE LAS

ESCORIAS THOMAS

COM ADO FOSFATAT

GARANTIZADAS PURAS

SOLUBLES AL CITRAT

Lo més econòmic, lo més eficàs, lo més durader

SALES DE STASSFURT

COM ADOB POTASSICH

EN LAS FORMAS DE

SULFAT DE POTASSA, CLORURO DE POTASSA

SALS CALZINADAS RICAS EN SULFAT DE POTASSA;

KAINITA, ETC.

balx garantia del Sindicat de ventas de STASSFURT.

NITRAT DE SOSA

ADB AZOAT

DE GRADUACIÓ GARANTIDA DE 15 l. 1/2 A 16 0/0 AZOÉ, Y D'EFFECTES RAPITS Y SEGURS

MANJONES

Dirigir-se pera prospectes e informes sobre l'empleo

EL NITRAT DE SOSA

A.D. OTTO MEDEM.-VALENCIA